

Găinăria ca mod de viață în Primăria Brașov

Scriam în numărul trecut că m-am săturat să scriu despre hoții din administrația publică locală. Da, m-am săturat. Dar vreau să revin și să-mi cer scuze. Îmi cer scuze primarelui Scripcaru, fostului secretar Nicolae „Noni” Paraschiv, proaspăt demisionar. Îmi cer scuze că i-am etichetat ca hoți. Am greșit. Ei nu sunt hoți, ei sunt niște bieți găinari. Niște găinari de duzină care s-au mulțumit cu aburii puterii. Scripcaru, un găinar mai vicelan ca o vulpe turbată, hămesită, care a trăit până acum cu foamea aia moștenită de când plimba urzicile din lighean în ibric, dar care a reușit să se facă util.

» pag. 10

» pag. 10

Cornelius POPA

Cert este că Estul ortodox își întoarce fața către Moscova.

O obișnuință mai lungă de jumătate de secol nu iese din minte și din suflet așa de ușor.

Mai ales în contextul în care religia ortodoxă are un cuvânt extrem de greu de spus în țările respective.

Editorial

Chto Yevropeyskiy Soyuz, tovarishchi?

Socialistul Igor Dodon a obținut 52,4% din totalul voturilor valabil exprimate în al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale din Moldova, în timp ce proeuropeană Maia Sandu a obținut doar 47,6%. Este adevărat, în dispora moldovenească au mai fost niște mii de votanți care nu au apucat să ștampileze buletinele de vot. Fie că nu au mai avut ce ștampila, pentru că numărul de buletine de vot a fost restricționat pe fiecare secție de votare, fie nu au avut unde, pentru că nici secții de votare nu au fost suficiente. Dacă scrutinul ar fi fost corect organizat, categoric, scorul ar fi fost mult mai strâns. Dar, la fel de categoric, tot în favoarea lui Dodon, între cei doi fiind o distanță de aproape 80.000 de voturi.

Ne place sau nu, aceasta este opinia majoritară din Republica

Moldova: este mai aproape Uniunea Sovietică decât Uniunea Europeană. Și nu îmi poate ieși din minte afirmația unei conaționale a Maiei Sandu care declara unui post românesc de televiziune: „Ce Uniune Europeană, ce mama naibii vest? Votăm ceea ce știm că ne este bine: Sovetskiy Soyuz”. Și asta a votat electoratul de peste Prut. De fapt, cel de peste Prut a votat masiv pro Kremlin. Diaspora a mai îndulcit pastila electorală basarabeană.

Cei care au câștigat prin Dodon alegerile din Moldova au avut un program extrem de clar: renunțarea la Acordul de Asociere și Liber Schimb cu Uniunea Europeană și reluarea acordului comercial cu Federația Rusă, desființarea examenului de bacalaureat și scoaterea istoriei României din programa școlară moldovenească.

Dincolo însă de aruncarea în aer – sau cel puțin amânarea pe termen nedefinit – a proiectului unirii Republicii Moldova cu România, un lucru devine tot mai cert: Moscova își reface, pas cu pas, cu tenacitate, sfera tradițională de influență. Faimosul bloc economic CAER începe a prinde din nou contur. Dacă Ucraina este înghițită fizic felie cu felie, iată, Republica Moldova este „luată în căsătorie”, în mod democratic, prin vot. La fel de democratic, și tot prin vot, Bulgaria face un mare pas către Federația Rusă, și aici, duminică trecută câștigând prezidențialele tot un candidat pro-rus: Rumen Radev. Ungaria, la rândul ei, cochetază de mult timp cu Kremlinul.

Cert este că Estul ortodox își întoarce fața către Moscova. O obișnuință mai lungă de jumătate de secol nu iese din minte și din

suflet așa de ușor. Mai ales în contextul în care religia ortodoxă are un cuvânt extrem de greu de spus în țările respective. Și nu neapărat pentru că Federația Rusă este zdrobitor ortodoxă, ci pentru că religia ortodoxă, în sine, este una conservatoare, favorizează o civilizație rurală, o ascultare de tip sclavagist, izolarea și respingerea lumii, încremenirea în arhaic și spaima de inovație și are oroare de liberul arbitru. Este exact ceea ce oferă Moscova inclusiv în zilele noastre. Federația Rusă, fostă URSS, fostă Imperiu țarist, dar mereu aceeași. Un stat cu o puternică autoritate centrală, întotdeauna în mâinile țarului (indiferent că se numește el țar sau președinte) și cu o mare, o imensă masă de mujici obedienți pînă la uitarea de sine.

Do svidaniya, tovarishchi, v sleduyushchem stoletii!

Contraeditorial

Bătălia pentru „sistem”

Tudor
ARTENIE

„Sistemul” seamănă cu Partidul Comunist în Epoca de Aur. Se află în tot și în toate. Dar e mult mai tare ca atunci. Sistemul face autostrăzi (sau nu face), produce substanțe toxice care asasinază procurori (cazul Luminiței Șega, cea care a pornit ancheta Vintu-FNI) sau produce dezinfecțanți cu efect de apă chioară precum cei vânduți de Hexi Pharma. „Sistemul” a pus focul la Colectiv, el a făcut dosare penale pentru foști premieri sau președinți atunci când nu a mai avut nevoie de ei și tot el plimbă politicieni încătușați prin fața camerelor de luat vederi. De asemenea, a tăiat pădurile, a mutat capitalul românesc în offshore-uri, i-a demotivat cu salarii de mizerie pe oamenii capabili și i-a făcut captivi ai patronilor pe jurnaliști. „Sistemul” a distrus fotbalul, gimnastica, educația și, în general, a condus societatea românească spre realitatea de azi.

Campania electorală a acestui sfârșit de an se construiește în bună măsură pe un mesaj anti-sistem. Brexit-ul și victoria lui Donald Trump sunt explicate cu bucurie ca victorii împotriva „sistemului”. Iată că se poate câștiga și împotriva curentului ordonat,

► „Cine conduce sistemul?”, îi întreabă moderatorii și moderatoarele pe candidații care trec prin micile ecrane în căutare de voturi. Candidații străpung ecranul cu priviri pline de subînțeles: nu putem spune mai mult, dar toată lumea știe ce este „sistemul”! Este o suprastructură de putere ocultă, bogată și care are interese proprii. „Sistemul” este un personaj (sau mai multe) care ne ascultă telefoanele, provoacă sau rezolvă crize, organizează dispariții misterioase (vezi cazul lui Codruț Marta), stabilește cine va fi prim-ministru, care va fi structura Parlamentului și în ce direcție va merge țara

este nevoie doar de un masiv sprijin popular, spun candidații încurajați de alegerile de peste Ocean. Avem nevoie de votul vostru pentru a-i învinge pe cei care servesc „sistemul” și care ne umilesc și ne țin în sărăcie.

Discursul antisistem se rostește pe toate vocile. Corurile de candidați cântă aceeași melodie. Este în trend. E temă chiar și în afara vieții publice. Uitați-vă la telefoanele mobile. Acestea sunt la vedere doar cu ocazia participărilor la emisiunile de televiziune, atunci când candidații primesc indicații de la staff-urile lor. În rest, sunt ținute închise sau sunt lăsate în

mașină, ori chiar stau cu bateria alături. „Sistemul” nu trebuie să audă tot.

Uneori, „sistemul” are dimensiuni internaționale. Se poate ajunge la el din orice direcție – de la Washington, Bruxelles, Moscova sau Ierusalim. Alteori, schemele de lucru ale puterii oculte sunt strict românești, se pot descifra consecințele manevrelor subterane la București, Sibiu sau Constanța. Uneori, sunt implicați doar politicieni, alteori doar „serviciile”, cel mai adesea însă politicienii merg mână în mână cu ofițerii de informații.

Bătălia cu „sistemul” are mai

mereu accente patriotice. În funcție de partid, acestea sunt mai străvezii sau mai dense. România se află la marginea lumii civilizate și este o colonie pentru că Europa dezvoltată se oprește la Carpați. Cei de afară, din Vest, ne vor răul, au trimis în țară ONG-uri dușmănoase (și foarte bogate) ca să ne destabilizeze. Nici dușmanii din Răsărit nu sunt mai breji. Și așa ne vor răul. „Sistemul” face jocuri geopolitice la un nivel pe care nu îl putem pătrunde.

„Sistemul e format din generali din SRI, interne, apărare, procurori, dar nu toți, judecătorești, dar nu toți. E o structură care include

profesori universitari, academicieni. Luați pozele cu cei care sunt în Academia de Științe ale Securității. Sistemul poate fi oprit prin lege. Politicienii nu intră în sistem. Pot să-l conducă dacă sunt foarte puternici, dacă îl cunosc.” Declarația îi aparține fostului președinte, ieșit la vânătoare de mandate de parlamentar pentru partidul său la o televiziune de știri. Poate era interesant de întrebat despre EBA și Parlamentul European, dar și moderatorii sunt, nu-i așa?, parte a „sistemului”.

Adversarii politici se acuză reciproc de apartenență la „sistem”. Cei noi acuză sistemul vechi, plin de racile și pătruns de corupție. Cei vechi acuză noul sistem, care vrea să-i elimine pe patrioții și să parcheze țara ca pe un automobil în parcare hypermarket-urilor. E drept, generațiile se cam întrepătrund, cam toți au fost la putere, cam toți au guvernat și cam toți o duc bine. Pleacă de la DNA în aceleași mașini de lux pe care le conduceau și înainte de a fi cercetați. Ies din pușcării la fel de bogați și tot atât de influenți ca și înainte. Trec prin saloanele de protocol ale aeroporturilor sau sunt salutați regulamentar de foștii lor subordonați. Și așa mai departe...

Cam atât. Nimic despre prostie, incompetență, incultură sau hoție. E timpul să îmi pun bateria la telefon...

Criza instalatorilor și Moise

Raluca
FEHER

A cum e imensă. A luat-o în jos pe perete, s-a lățit și înspre colț, a trimis un braț și pe tavan. Fiecare înaintare urmată de o retragere dezordonată a amezelii lasă pe varul alb contururi maronii, depuneri de sedimente aduse de flux și uitate în graba refluxului.

Pe pereții băii am o hartă a mării Tetis din care continente s-au ridicat la suprafață ca bulele de oxigen care părăsesc corpurile celor care se înecă.

Pata mea de pe tavan e vie.

E de la ploaie, spune doct vecinul de deasupra a cărui țevă de la toaletă o bănuiesc că pompează apă în marea mea Tetis.

Și atunci de ce atunci când plouă nu se întâmplă nimic, tavanul e uscat și prinde să se ude doar

după 2 sau 3 zile?

Umerii ajung la urechi. Încurcate sunt căile Domnului și aparițiile mărilor pe tavane se știe că sunt mari mistere ale vieții. Dar un instalator ne poate lămuri.

Acești mari preoți ai conductelor și robinetilor. Să aducem unul, să sacrificăm un miel și în măruntaiele lui să îl lăsăm pe marele preot instalator să citească adevărul despre apariția petei de pe tavan.

Nea Săndel nu poate. E prins două săptămâni cu o lucrare mare. Are de făcut un apartament, nu are timp. Domnu Eracle e ocupat și el. Nu-și mai vede capul de treabă. Nici nea Nicu nu e mai liniștit. Nici atunci când vorbește cu mine la telefon, nu lasă bormașina din mână. Huruie lângă difuzorul

telefonului și el latră câteva ordine la un adjunct care tace și face, „sunați-mă mâine doamnă dragă, că mă uit pe caiet și vă spun cum stau săptămâna asta.”

Sunt puțini instalatori. Sunt ca apostolii lui Isus. 12 în toată țara. Restul au plecat în Spania și Suedia, Germania și Irlanda, că și țevile lor se sparg și și peste tavanele lor se năpustesc mări în potopuri abrupte.

Nici bucătari nu mai sunt. Cărciumarii se plâng că nu au cine să le mai taie ceapa, că au dispărut toți prin bucătăriile inoxate din Londra, Berlin sau Madrid. Nici chelneri nu mai sunt și nici electricieni sau depanatori și medici.

Avem însă din belșug bocitoare. Se pun pe ciuci și căinează țărișoara, unde merge ea, condusă

de homosexuali și de lesbiene, de nemți și evrei, de masoni și oculte reptiliene.

Se duce dracului țara pentru că noi ne-am îndepărtat de la drumul cel drept. Și pata asta de pe tavan, mă uit la ea, nu-i marea Tetis. E oceanul de necazuri care se abate peste noi pentru că suntem păcătoși. Nu-mi trebuie un instalator, căci niciun instalator nu poate să coasă țeva spartă a ticăloșiei omezești. Poate un popă îmi trebuie. Să îl duc în pod, să îl las să șoptească rugăciuni și, miraculos, din peretele îmbibat să scoată toată zeama de ploaie și de vintre lepădată în conducte.

Știe careva cât costă o rugăciune de retras apele? Moise cât a luat pe a dumisale? Știe cineva un număr de telefon al său?

Pe ordinea de zi, fără drept de apel

Redăm România românilor

► Mesajul ALDE și al omului Remus Borza pentru România și pentru români este acela că a venit vremea ca locuitorii acestei țări să fie din nou mândri de faptul că sunt români, România poate să fie ceea ce a fost odată, românii trebuie să înțeleagă faptul că țara noastră încă acoperă întreg arealul de resurse pentru a schimba ceea ce se întâmplă acum, pentru a ieși din această periculoasă inerție letargică și pentru a revitaliza societatea și industria românească

Acest lucru poate fi făcut, aceasta este o treabă care se face în stil ardelenesc, cu chibzuială și muncind ardelenește. Important este faptul că ALDE nu doar vorbește. ALDE a identificat și modalitatea prin care putem ajunge să redăm demnitatea României, să redăm România românilor. Întâi și-ntâi avem nevoie de o gândire critică. O gândire critică vis a vis de tot ceea ce s-a întâmplat până acum. Prin analiză critică și studiu amănunțit al simptomelor sociale, a convulsiilor și mișcărilor piețelor și anume: a pieței de produse, de materii prime, de capital, prin observarea dinamicii și a reacțiilor de răspuns între mediul decizional al legislativului, aplicarea deciziei prin executiv și reacțiile sociale și ale mediului de afaceri, vedem unde sunt problemele. Ei

bine, aceste probleme, parte din ele, echipa ALDE împreună cu Remus Borza, candidat pentru Camera Deputaților le-a identificat ca fiind în aparatul centralizat și anume, echipa ALDE reclamă nevoia de schimbare, nevoia de a reforma instituțiile statului, de a reforma administrația publică centrală și locală care este sufocată de birocrație și ca atare, ineficiență și nu numai că este așa din pacate, aceste instituții lasă aparența unei obediențe față de tot ceea ce este străin și induce senzația că urăște tot ceea ce este românesc.

87%
din ajutorul de stat
în ultimii 10 ani
a fost acordat către
companiile străine

Companiile românești sunt sufocate de birocrație, instituțiile de finanțe au o atitudine amenințătoare de a timora și de presing nonstop asupra companiilor românești, aparatul coercitiv lasă senzația și insinuează că mediul de afaceri românesc este un mediu în care cinstea și corectitudinea nu ar fi la ele acasă. În schimb, strigător la cer și de neimaginat, marile companii internaționale marile holdinguri și concerne nu numai

că nu sunt deranjate nici măcar cu un strănut în direcția lor, dar mai mult, primesc ajutoare de la statul român în bani. Firmele românești au poziții periferice și satelitare la noi în țară iar companiile străine poziții strategice și de monopol și raportează pierderi non stop, în condițiile în care în ultimii 10 ani companiile străine au beneficiat de 87% din ajutorul de stat. Ei bine, ALDE, prin Remus Borza spune cu curaj că acest lucru este

impardonabil și inadmisibil și că aceste chestiuni trebuie schimbate. În pofida faptului că ajutoarele de stat se îndreaptă către companii străine, în pofida faptului că aceste multinaționale sunt scutite de o multitudine de taxe și impozite, din 4,7 milioane de salariați, 3,7 milioane lucrează la companii românești, deci tot firmele autohtone duc greul, acesta fiind un motiv în plus ca România să fie dată înapoi românilor.

O politică sănătoasă pentru români

Promovăm produsele alimentare autohtone

► Idei novatoare ale candidatei pentru Senat din partea ALDE, Laura Ioana Bratosin pentru revitalizarea industriei alimentare

Reclădind România nu putem să uităm sectorul alimentar, sector care a adus în trecut și care, chiar și acum - prin eforturi deosebite - aduce un plus de valoare autentic românească pe o piață invadată de mărfuri de import și pervertită de multinaționale, concerne și corporații transoceanice ce sugrumă producătorii autohtoni și sufocă segmentul alimentar cu produse artificiale, fără gust, fără valoare nutritivă și pline de conservanți nocivi, întrucât sunt aduse de la distanțe mari. Nu pot să ascund faptul că această politică de a distruge și de a ignora tot ceea ce este românesc și autohton, a fost și este susținută centralizat de către executiv și administrație, aspecte pe care noi ca români nu le mai putem tolera, situații care trebuie să ia sfârșit și împotriva cărora sunt hotărâtă să mă implic total, pentru a eradică acest flagel grotesc, această infecție ce riscă să

devină cronică, fiind foarte nocivă pentru români și pentru România din mai multe puncte de vedere.

Este nocivă din punct de vedere al profitului românesc și nu în ultimul rând este nocivă din punct de vedere al sănătății populației. În perioada de dinainte de revoluția din 1989, a existat un sector foarte puternic în ceea ce privește industria alimentară, cu un puternic contingent de cercetători, segment care exporta produse de calitate în toată lumea aducând valută în țară și un

profit demn de luat în seamă.

Din păcate, departamentul de cercetare al acestei industrii a fost pus demult „pe pauză”, însă - din ferire - mai există câțiva cercetători inimoși, iar parte dintre aceștia îi cunosc. Îi cunosc deoarece parte din ei mi-au fost profesori, la universitatea de profil din Galați, altă parte mi-au fost colegi iar acum fac cercetare la diferite unități de procesare din industria alimentară. Motorul de creștere al unei industrii alimentare sănătoase și puternice, precum și forța motrice de propagare a efectelor benefice - ale acestora - pentru economie și pentru populație, se află în mâinile noastre.

Forța motrice a întregului concept prezentat de candidatul la Senat, Laura Ioana Bratosin, este centralizată în jurul creării premiselor unui cadru legislativ axat pe politici agrare, care să concorde cu nevoile pieței românești. Trebuie să creăm o legislație care să ajute producătorii autohtoni de cereale, legume și carne. În țara care în perioada interbelică a fost numită „Grâнарul Europei”, noi producem pâine, dar grâul îl importăm, producem bere dar nu mai avem culturi de hamei, producem mezeluri dar

nu din carne proaspătă, ci din carne importată, ceea ce nu ne face să fim competitivi. Subvențiile pentru agricultură pe care le practică alte state membre, ale Uniunii Europene fac ca prețurile pe care noi le avem ca materie primă să nu fie competitive cu prețurile produselor similare din import. Este nevoie ca - de urgență - legislativul să se implice și să creeze platforma legală care să ajute și să promoveze produsele agricole românești și de asemenea este nevoie de măsuri legislative de relaxare a politicii statului, vis a vis de procesatorii produsului agricol finit, pentru a putea crea mărfuri alimentare naturale și competitive ca preț cu cele de import. În acest moment, politicile necesare industriei alimentare se hotărăsc la ministerul agriculturii, politicile economice la ministerul economiei.

Este din ce în ce mai pregnantă utilitatea unui minister de profil, utilitatea unui minister al industriei alimentare. Resursa de hrană este cea mai importantă resursă a unei țări, tot atât de importantă ca cea de apă. Putem trăi fără minim de confort, dar fără hrană nu. Încă avem resurse materiale ca și bază pentru

producție, avem oameni pregătiți în domeniu, avem cercetători de renume care încă nu au plecat în străinătate și nu în ultimul rând, prin revitalizarea acestei industrii s-ar crea zeci de mii de locuri de muncă. Tot ceea ce ne trebuie pentru a redeschide „Cornul Abundenței” care a fost industria alimentară românească, tot ceea ce lipsește, este o așezare a legislației pe considerentele expuse mai sus, punând la masa discuțiilor toți factorii implicați, deopotrivă producători agricoli, procesatori din industria alimentară, cercetători, astfel încât aceasta să devină vârful de lance al industriei românești, iar Câmpia Română să redevină „Grâнарul Europei”.

Nu pot să ascund faptul că această politică de a distruge și de a ignora tot ceea ce este românesc și autohton, a fost și este susținută centralizat de către executiv și administrație, aspecte pe care noi ca români nu le mai putem tolera.

Ce șanse le oferim tinerilor?

În România, 1 din 5 tineri sub 25 de ani este șomer, 1,5 milioane de români tineri se află în categoria de risc de sărăcie, 794 de mii de tineri români trăiesc în deprivare materială severă, adică în pragul sărăciei, 70%, dintre tinerii români nu-și permit să facă credit pentru locuință, 89 din 100 de tineri nu intenționează să își deschidă o afacere. În primul rând, le e teamă, în al doilea rând, n-au bani!

prin care ne propunem înființarea a cel puțin 10.000 de start-up-uri anual prin acordarea a 200.000 de lei/proiect/antreprenor.

Pentru a acorda șanse egale tuturor tinerilor sprijinim antreprenoriatul și pentru tinerii cu risc de sărăcie, pentru tinerii proveniți din familiile sărace sau din centrele de plasament. Firmele înființate de aceștia vor beneficia de statutul de unități protejate autorizate, durata programului fiind de trei ani, potențialii beneficiari fiind 10.000 de tineri, în prima etapă.

Prin relaxare fiscală, tinerii prind curaj să își înființeze afaceri. Principalele măsuri prevăzute sunt eliminarea impozitului pe venit pentru tinerii care au un PFA și care înregistrează venituri independente nete anuale mai mici de 24.000 de lei, precum și eliminarea obligației de achitare a CAS-ului

(asigurarea de sănătate) și CASS-ului (contribuțiile pentru asigurări sociale – pensii, șomaj) pentru tinerii care desfășoară activități independente.

Prin programul „Primul Salariu” garantăm tinerilor cu studii superioare, un salariu de încadrare de 2.500 de lei brut cel puțin în primii trei ani de muncă, iar pentru cei care îi angajează subvenționare a 50% din cheltuielile angajatorului în cei trei ani, cu condiția de a-i ține angajați cinci ani. Învățăm tinerii o meserie prin programele: pentru ucenicie, tinerii între 16 și 24 de ani, programe de ucenicie pentru învățarea unei meserii, iar pentru absolvenții de studii superioare între 20 și 24 de ani, programe de stagii de experiență profesională.

Asigurăm tuturor acces la educație - sprijin de 250 de lei pe lună pentru continuarea studiilor de către tinerii din familiile sărace, potențiali beneficiari 270 de mii de elevi, cost 180 de milioane de euro. Este esențial

să extindem programul Erasmus, cu scopul de a face schimb de bune practici între antreprenorii europeni, impactul e nesemnificativ, 3 milioane de lei.

În plus, trebuie să găsim o soluție pentru tariful RCA – un tânăr sub 25 de ani trebuie să plătească aproape dublu polița RCA față de un om care este peste 60 de ani. Cum argumentează ei că un tânăr sub 25 de ani prezintă un risc mai mare de accident față de un om în vârstă – pe care îl respectăm – care poate avea 90 de ani? De ce?

Tinerii sunt viitorul și au nevoie de încurajări, este datoria noastră să le dăm încredere, șanse și speranță că au un viitor aici, acasă! Să fim corecți, să fie echitate și să oferim un viitor mai bun fiecărui român – acesta este obiectivul meu. Îndrăznește să crezi în România!

Marius DUNCA,
Președinte PSD Brașov
Candidat PSD pentru Senat

Ce facem? Ce șanse le oferim tinerilor?

Tinerii trebuie să aibă șansa de a face parte din clasa de mijloc. Numai așa nu vor mai fi nevoiți să plece, iar cei plecați, vor putea să revină acasă. PSD propune măsuri concrete, viabile, care oferă stabilitate și perspective tinerilor. Prin programul de guvernare, dăm tinerilor curaj, îi îndemnăm să îndrăznească să își deschidă o afacere. Concret, stimulăm antreprenoriatul în rândul tinerilor prin programul de granturi „România start-up nation”. Acesta este o schemă de ajutor de stat pentru start-up-uri

Investiții de la zero în Brașov

► **Județul Brașov ar putea fi beneficiarul a măcar una dintre cele două investiții greenfield (de la zero), la care se pretează**

Aceste investiții ar putea fi posibile prin Fondul Suveran de Dezvoltare și Investiții, care va îngloba 2000 de companii și va avea o valoare de 45 de miliarde de lei.

2017 este anul în care, în primăvară va fi înființat acest fond, va începe să funcționeze, va începe să producă, dar veniturile sigure pot fi cuantificate doar începând cu 2018. În 2018 sumele care vor fi investite de și prin acest fond, care reprezintă sume generate de emiterea de obligațiuni, de vânzarea de active neperformante și de asocierile pe care le va face cu bănci mai mari, bănci recunoscute, băncile internaționale cu care lucrează, de fapt, și România, pentru investiții în infrastructură și în capacități de producție. În 2018, 10 miliarde de lei investite în economie, care înseamnă 3 miliarde de lei în venituri direct la buget, 18 miliarde de lei în 2019, care înseamnă 5,4 miliarde de lei în 2019, iar în 2020, 22 de miliarde de lei, care înseamnă 6,6

miliarde de lei în 2020, în total 15 miliarde, cu precizarea, pentru că trebuie să fim foarte corecți – și este luată în calcul la impactul bugetar – că din aceste 15 miliarde de lei trebuie să se scadă dividendele care nu mai merg la bugetul de stat și care intră în Fondul Suveran de Investiții.

În continuare, venituri în plus la buget generate de efectele de multiplicare din investiții, vorbim aici de investiții și programe publice altele decât cele din fonduri europene și altele decât cele generate de Fondul Suveran: pe an, 2017, 2018, 2019, 2020, în final 3,6 miliarde în 2017, 3 miliarde în 2018, 3 miliarde în 2019, 3,6 miliarde de lei în 2020, venituri în plus la bugetul general consolidat, pe lângă investițiile publice și programele publice vor fi și investițiile private românești și străine care și ele vor aduce în plus venituri la bugetul de stat, dar nu le-am cuantificat aici.

Scopurile FSDI, în afară de cel de a produce bani, sunt printre altele reindustrializarea, finanțarea proiectelor strategice și dezvoltarea unor sectoare competitive.

PSD își propune să construiască fabrici noi, prin acest Fond. Domeniile sunt procesarea de

carne, de legume fructe, și aici se leagă de programul nostru pe agricultură, combinat metalurgic, îmbuteliere apă minerală.

Mai sunt două domenii care, spunem, sunt posibil de văzut în județul Brașov. Mă refer aici la construirea unor fabrici de produse farmaceutice și de componente pentru industria de apărare.

Ceea ce va cântări, sunt convins, destul de tare, va fi forța de muncă. Aici stăm bine. Am avut o fabrică de medicamente, din păcate acum închisă.

În ceea ce privește componentele pentru industria de apărare, aici, atât Brașovul, cât și Făgărașul și Zărneștiul se califică.

Va fi de datoria viitorilor aleși ai PSD să insiste ca aceste obiective să fie ridicate la Brașov.

Mihai POPA
Candidat PSD
la Camera Deputaților

Dreptul de a o duce mai bine

► **Am eșuat ca nație? Nu, dar ceva tare și-ar mai dori să se întâmple asta. Poate că trebuie să fim mai cuminiți, poate că trebuie să rămânem doar o piață de desfacere pentru produse, iar magazinele din care le cumpărăm să fie așezate exact acolo unde pe vremuri erau fabricile, metamorfozate subit după Revoluție în „grămadă de fier vechi”**

Românii trebuie să o ducă mai bine probabil doar cât vor alții. Acei „alții” sunt preocupați de cifre, deficite, bugete, sustenabilitate. Acestea sunt cuvintele sub care încearcă să interzică un drept. Dreptul de a o duce mai bine.

Aici încadrez eu oportunitatea de a avea cu 102 taxe mai puțin, sau de a folosi banii obținuți prin creșterea economică pentru a acorda creșteri salariale medicilor și profesorilor. Să vrei să împiedici exercitarea dreptului de a o duce mai bine, îmi seamănă a rea-voință.

PSD este acuzat că vrea să cheltuiască banii doar pe salarii. Am să vă spun că sunt calcule care arată că bugetul României poate suporta o creștere pentru salariile publice de până 56%. Noi propunem doar 15%.

Ar fi putut merge în ală parte acești bani, de la buget? Sigur că da, atunci când ai niște priorități, aloci fondurile conform acestora. Totuși, guvernul care vrea să conteste modificările inițiate de noi, ar fi trebuit să cheltuiască în 2016, 255 de miliarde de lei. În nouă luni au reușit să cheltuiască 169 miliarde de lei. Dacă faceți regula de trei simplă aflați că în acest ritm ar mai rămâne necheltuită o sumă în jur de 29 de miliarde.

Cine sunt ei să interzică dreptul de a o duce mai bine?

Viorel CHIRIAC
Candidat PSD la Camera Deputaților

Creăm asistați social = votanți siguri pentru sistem

► Astăzi în România : rata abandonului școlar este de peste 19%. 24 % dintre tinerii sub 25 de ani sunt șomeri. 1 din 5 tineri renunță la școală după majorat

Potrivit celor mai recente cifre prezentate de Eurostat, în România rata abandonului școlar este de peste 19% deși ne-am asumat un nivel de 11%. Cauzele acestui fenomen sunt multiple. Mulți dintre profesori transmit cunoștințe și atât. Cert este faptul că programa școlară extrem de aglomerată nu le permite să dea o finalitate practică cunoștințelor predate.

Potrivit Centrului de Evaluare și Analize Educaționale, aproximativ 42% dintre elevii români de 15 ani sunt analfabeți funcțional, față de o medie europeană de 20% cu ținta de 15% până în 2020. Doar că a merge la școală nu este suficient. Copiii știu să scrie, să citească sau să opereze calcule, dar nu înțeleg semnificația textelor. În consecință, avem un număr foarte mare de tineri care la finalul studiilor sunt incapabili să utilizeze noțiunile acumulate în timpul școlii. De asemenea, un procent semnificativ dintre acești tineri nu doresc să muncească după ce au renunțat la școală.

Conform unui alt studiu realizat de Organizația Mondială a Sănătății în rândul elevilor din clasele V-VIII, se arată că unul din

trei elevi fumează și, mai mult, 29% fumează zilnic. Urmarea? România ocupă locul întâi în Europa în privința numărului de decese provocate de bolile de inimă și respiratorii.

Sportul, de performanță sau doar de plăcere, este pentru cei mai mulți doar o îndeletnicire periodică, de conjunctură. Oricum, este privit ca un lux limitat de „preocupările serioase” cum ar fi rețelele de socializare ori jocurile în spațiul virtual. O zi din viața unui tânăr din România pendulează între trendurile mondene „obligatorii” și corvoada impusă de părinți, în „cârdășie” cu aliații lor tradiționali – profesorii, cu unic obiect de activitate: școala. Nu spun educația. În concepția mea, tată a doi copii aflați ambii pe băncile școlii, astăzi educația ≠ școală.

Tinerii noștri au încă pasiuni. Lucru de mirare într-o societate infestată de automatisme, clișee stereotipe și de autism socio-politic. În timp ce generațiile „mature” se străduiesc să distrugă orice apare ca stând încă în picioare pe plan economic, social, spiritual ori științific, generațiile aflate la vremea autodefinirii

Gheorghe Gabriel ANTOHE
candidat din partea
Partidului Mișcarea Populară
la Senatul României

intră, înainte de a conștientiza rolul pe care îl au, într-o furibundă competiție a falsificării propriei identități.

Cum ar fi arătat situația dacă nu am fi fost în UE ?

Cum va arăta dacă vom continua cu aceleași politici, cu aceleași partide și cu aceiași politicieni?

“

Tinerii noștri au încă pasiuni. Lucru de mirare într-o societate infestată de automatisme, clișee stereotipe și de autism socio-politic. În timp ce generațiile „mature” se străduiesc să distrugă orice apare ca stând încă în picioare pe plan economic, social, spiritual ori științific, generațiile aflate la vremea autodefinirii intră, înainte de a conștientiza rolul pe care îl au, într-o furibundă competiție a falsificării propriei identități.

Comandat de PMP Brașov. Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL

Cod unic AEP 11160002

Remus Borza, interesat de problema brașovenilor fara căldură și apă caldă

► Problema gravă a brașovenilor rămași fără agent termic de atâtea luni nu a trecut neobservată de Remus Borza. Din acest motiv, săptămâna aceasta, candidatul ALDE la Camera Deputaților, a discutat cu primarul George Scripcaru, dar și cu viceprimarul Mihai Costel problema familiilor de brașoveni care nu au căldură și apă caldă în apartamente

„Am avut o discuție sinceră, constructivă cu domnul primar George Scripcaru și cu domnul viceprimar Mihai Costel legată de o problemă care îngrijorează foarte mulți cetățeni ai municipiului Brașov, termoficarea. Este o problemă care ține de partea socială, umanitară, atâtea familii sunt private de un serviciu absolut indispensabil. Beneficiarii acestui serviciu sunt oameni în vârstă, fără mari posibilități materiale, care nu au reușit să își instaleze o centrală de apartament. Toți decidenții au o parte de culpă, fostul Consiliu

Local, în primul rând. Și actualul consiliu a întâmpinat probleme. Au apărut foarte multe contestații ba la Prefectură, ba controlul Protecției Consumatorului. A durat mult în primărie redactarea statutului noului serviciu de termoficare”, a conchis Remus Borza.

Gigacaloria va costa 203 lei

Coordonatorul ALDE Brașov a adus lămuriri legate de prețul gigacaloriei. „Se încheie contracte noi cu asociațiile de proprietari la noul preț de 203 lei gigacaloria. Se negociază contractele cu furnizorul de electricitate și cu cel de apă curentă. Miercurea viitoare se va organiza o procedură de achiziție a gazului”, a adăugat Borza.

38 de avarii înregistrate într-o singura zi

Din păcate, candidatul ALDE la Camera Deputaților nu a reușit să obțină un răspuns ferm de la primar și viceprimar legat de data la care brașovenii vor putea avea apă caldă și căldură. Se speră ca în următoarele 2 săptămâni se vor obține toate avizele și se vor încheia contractele cu furnizorii. Din păcate,

avarile din sistem, multe dintre ele rezultate în urma unor debranșări necontrolate, întârzie și ele termenul momentului în care brașovenii vor intra în normalitate. Într-o singură zi, s-au înregistrat nu mai puțin 38 de avarii. „După părerea mea, verificările trebuiau făcute din primăvară-vară, pentru a remedia la timp posibilele defecțiuni. Primăria a fost aceeași, indiferent de statutul serviciului de termoficare. Sunt oameni care sunt pe punctul de a îngheța, oameni bătrâni, bolnavi”, a afirmat candidatul ALDE.

Problema agentului termic nu trebuie politizată

Remus Borza este conștient de gravitatea problemei agentului termic. Deși suntem în campanie electorală, toți politicienii ar trebui să uite de orgolii și să se implice. „Toate partidele care au reprezentanți în Consiliul Local Brașov ar trebui să-și dea mâna și să găsească o formulă. Să nu cădem în acest păcat al politizării, sigur, suntem în campanie electorală, fiecare partid încearcă să-și creeze un anumit capital politic. Când e vorba de viața oamenilor, de servicii indispensabile, nu cred că

trebuie să avem o astfel de abordare politică”, a susținut Remus Borza.

Experiența RAAN și CET Govora

Remus Borza și-a arătat disponibilitatea de a ajuta ca agentul termic să ajungă cât mai repede în casele brașovenilor, mai ales că are la activ experiențe similare cu societățile RAAN și CET Govora. „Eu mi-am arătat întreaga disponibilitate. Chiar zilele trecute am rezolvat o problemă asemănătoare la Turnu Severin. Noi am preluat în faliment compania RAAN. A trebuit să fac foarte multe demersuri, dar le-am făcut în timp util la ANRSC, la ANR, la TransElectrica. Am purtat discuții la Ministerul Dezvoltării, la Ministerul Energiei. Am dat drumul ieri la căldură. 120.000 de locuitori erau privați de agent termic. Același lucru l-am făcut și la Râmnicu Vâlcea, la CET Govora, o societate aflată în insolvență. Peste 100.000 de locuitori se bucură acum de acest serviciu indispensabil”, a mărturisit Borza.

Comandat de ALDE Brașov.
Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Cod unic AEP 11160008

6 | FAPT DIVERS

Dus cu preșul

Karla TITILEANU
decorator

La o simplă incursiune pe scara unui biet bloc construit înainte de '89 vei vedea foarte multe. Uși de felurite modele, tablouri cu pisici și peisaje rupte din calendare, ghivece cu diverse plante care nu mai au loc prin casă, rafturi și băncuțe obosite de vreme, tot soiul de papuci și șlapi învechiți, dar mai ales preșuri. Preșurile astea, dom'le fac tot!

După simplul preș de la intrare poți să-ți conturezi o părere destul de clară despre oamenii care locuiesc dincolo de ușă. Bucăți tăiate migălos și atent dintr-o mochetă care n-a mai avut loc în casă. Unele festonate, dacă doamna e mai gospodină, altele nefestonate și ușor deșirabile, dacă proprietarul e om mai relaxat. Un dreptunghi din cauciuc învelit meticolos într-o cârpă umezită

constant de gospodina atentă la curățenia din casă. Două-trei tipuri de mochetă/preș/cârpă stivuite una peste alta pentru o absorbție mai bună. Iar opulența maximă este un mini persan care se asortează cu cel din sufragerie și peste care atunci când vine iarna se așterne cu atenție o cârpă. Ca să nu se murdărească preșul. Burlacii tineri au mereu un preș fain. Cumpărat de la magazinele de accesorii pentru casă. Probabil ca s-o ducă mai bine cu preșul. O intrare dichisită, fără adaosuri gospodărești.

Ei bine, sunt designeri care se ocupă și de aceste obiecte. Adică, or fi ele afară din casă, dar tot din ansamblul ei fac parte. Și atunci iată că sunt variante nenumărate pentru a vă marca intrarea în locuință într-un mod cât mai plăcut, de ce nu, cu umor uneori. Întâlnim preșuri cu mesaje diverse, de la clasicul „Bine ați venit!”, la „Sper că ai adus ceva” sau „Bun venit. Nu

sta mult!”, „Nu sunt preșul tău!”, mesaje care de multe ori, chiar sunt sugestive pentru a caracteriza proprietarul casei. Deși nu sunt considerate de specialiști ca fiind tocmai de clasă, chiar și obiectele cu mesaj sunt de preferat improvizațiilor din varii resturi de materiale. Cele mai populare sunt cele realizate din fibre naturale de cocos.

Iar dacă alegeți să cumpărați unul simplu, îl puteți decora acasă foarte ușor folosind șabloane cu imagini dorite, un burete și culori acrilice.

Pun pariu că n-a mai făcut nimeni până acum o analiză a preșului de la ușă și m-am găsit eu să nasc polemici printre gospodine. Asta e. Nu mă las dusă cu preșul. Tu?

Meniu de pușcărie

Alexandru PETRESCU

Azi aveți mazăre. Cu gărgărițe! Și cu ce mai este în sac. Pentru că se ia un sac cu mazăre, se varsă la marmită și se dă la apă. Se pune la fierț așa cum este el, nespălat și neclătit. În timpul fierberii se vor duce la fund toate gunoaiile, așa cum trebuia făcut de mult timp și în politică. La suprafață se vor ridica gărgărițele și gândacii de colorado. Nu se vor îndepărta, deoarece prin fierbere devin ușor crocanți și vor asigura un cronțait corespunzător. Pe la jumătatea fierberii de adaugă șorici, ceva tendoane, târțițe, adică cururi de păsăret. După ce se fierbe coresounzător se servește la deținut.

Din păcate, această rețetă este servită deținuților de drept comun. Politicienilor, adică găinarilor și politicianilor care au furat tot ce au

prins, nu li se servește acest meniu. Ei au pachete, bani pentru chioșc. Unii primesc chiar mâncare caldă comandată din oraș.

Și mai primesc ei și vizite conjugale – nevasta, amanta, amanta, avocatul și iar amanta. Adică băieții au un sejur relaxant, fac oleacă de pușcărie după care ies afară și dau iama la banii ascunși. Și nu mai papă niciodată mazăre. Iar ăia care mai au oleacă de tupeu o pun de o asociație și se apucă de țircus, adică ei au fost și sunt nevinovați și acum fac pe justițiarii.

Desigur, mazăre cu gărgărițe nu au păpat, doar au fost comisari șefi. În plus, nu îi lasă demnitatea! Iar eu stau și mă întreb: la anii tăi de pușcărie îți permiți să mai ai demnitate? Hai sictir! Această rețetă este un pamflet. Mai mult este o dorință a multor oameni care cred în Justiție. A oamenilor care cred că cei ajunși la pușcărie trebuie să beneficieze de același tratament indiferent de poziția socială.

“Din păcate avem cazuri în care tanti Lenuța face cinci ani de pușcărie pentru un gard greșit mutat în timp ce politicianii care sunt dovediți ca hoți ce au furat milioane de euro primesc doi ani apoi ies și se bucură de bani. Doi ani în care ei nu mănâncă mazărea deținuților de drept comun.

Istoria vinurilor Cramei Girboiu începe în urmă cu un secol, atunci când academicianul Duiliu Zamfirescu făcea celebre podgoriile de la Cotești.

De atunci și până în prezent, vinurile noastre au reușit să impresioneze printr-un caracter aparte, iar familia Girboiu și-a pus amprenta, îmbinând cu delicatețe tradiția cu tehnologia modernă, pentru a mulțumi cele mai alese gusturi.

Cu o personalitate puternică, vinul de la Crama Girboiu îmbracă o finută eleganță și te poate însoți la cele mai importante evenimente din viața ta.

Crama Girboiu
FAMILY ESTATE

Crama Girboiu

www.cramagirboiu.ro

FC Brașov a bifat a doua înfrângere, haos și nesiguranță în liga secundă!

► Iarna vine cu dezamăgiri: FC Brașov are de acum două înfrângeri în campionat! FC Brașov a pierdut al doilea meci din acest sezon al ligii secunde: 1-2, la Clinceni!

Chiar dacă a jucat în compania unei echipe modeste, cantonată în partea inferioară a clasamentului, FC Brașov nu a reușit să se aleagă cu nimic. Nu înțelegem cum s-a trecut de la victoria obținută la Mioveni, pe terenul unei echipe cu pretenții, la înfrângerea de la Clinceni. FC Brașov a condus cu 1-0, după golul lui Mihai Leca după care, lucrurile s-au înrăutățit pentru echipa brașoveană, care a fost nevoită să suporte răsturnarea rezultatului și, implicit, al doilea eșec. Iar acum, vine, netulburat, un nou meci în deplasare, la Oradea, cu Luceafărul, echipă care nu este obișnuită să piardă acasă. Ce va fi în iarna adevărată la FC Brașov? Nimeni nu are curajul să pronosticeze, mai ales că se așteaptă o decizie a tribunalului și chiar un plan de reorganizare.

Încotro, liga a doua?

Întineric, mizerie, lipsuri majore, nesiguranță. Cam acestea sunt atributele ligii a doua de fotbal, care regresează cu viteza luminii, în vremurile îndepărtate ale fotbalului. Competiția patronată de un for falimentar, Federația

Română de Fotbal, bifează un nou moment jignitor pentru toată lumea: încă o echipă spune „pas” și se retrage din campionat! Este vorba despre Berceni, care pune capăt drumului și dispăre din fotbal. Învinsă de toate adversarele până acum, ACS Berceni s-a

săturat să fie ciuca bătailor în campionat și s-a hotărât să spună stop joc. Rămăsa ultima în clasament, fără niciun punct și cu un golaveraj dezastruos, 7-47, formația ilfoveană cu denumirea de Berceni, însă care își desfășura meciurile de pe teren propriu la Buftea, se

va desființa. Decizia nu va produce efecte majore în clasament, pentru că Berceni nu a câștigat niciun meci! Doar că se vor scădea punctele echipelor care au învins-o și, implicit golurile marcate sau primite. În acest tur de campionat, FC Brașov a apucat să joace cu Berceni, pe stadionul Tineretului, câștigând cu 4-2.

De acum înainte, echipele care ar fi urmat să întâlnească ACS Berceni vor sta, după același model ca și în cazul „Șoimii Pâncota”. Dacă punctele pentru victorie vor fi scăzute, nu același lucru se va întâmpla cu avertismentele sau cartonașele galbene sau roșii luate în meciurile cu ACS Berceni, care, ciudat, vor rămâne valabile! Cert este că nimeni nu pune piciorul în prag, pentru a evita, încă de la înscrierea în competiție, astfel de retrageri dezonorante, care au rolul de a perturba competiția și de a propaga în lumea civilizată „faima” sportului românesc

Așadar, până acum, Șoimii Pâncota, ACS Berceni... cine va urma?

Brașovul are trei reprezentante în naționala feminină de baschet

► Jucătoarele convocate la echipa națională de baschet a României a început cantonamentul de la Cluj, sub comanda antrenorului Miroslav Popov

Echipa noastră se pregătește pentru următoarele meciuri oficiale, de calificare la Campionatul European din 2017 (19 noiembrie, cu Israel, la Cluj și 23 noiembrie, cu Turcia, la Ankara). Din lotul național fac parte și trei jucătoare de la Olimpia CSU Brașov: Dora Ardelean, Ioana Ghizila și Alina Crăciun. Celelalte „tricolore” sunt: Annemarie Părău (Sepsi), Anca Stoenescu (Sepsi), Andreea Huțanu (Sepsi), Andreea Olah (Satu Mare), Gabriela Irimia („U” Cluj), Romina Filip (Phoenix Galați), Florina Pașcalău (fără echipă), Sonia Ursu (Nymburk), Claudia Pop (Cracovia), Gabriela Măginean (Salamanca). „Sperăm ca jucătoarele noastre să facă o figură frumoasă la lot. Pentru noi, va fi însă o perioadă dificilă, de trei săptămâni, deoarece nu vom beneficia de ele la antrenamentele echipei, cu atât mai mult cu cât ne așteptăm meciul de la Târgoviște, unul foarte dificil”, a declarat antrenorul Olimpiei CSU Brașov, Dan Calancea

Parteneriat cu Ungaria, pentru FIBA Eurobasket 2017

Campionatul European la masculin, „FIBA Eurobasket 2017” se va disputa, în perioada 31 august - 17 septembrie 2017, urmând ca faza grupelor să se desfășoare în patru orașe: Cluj-Napoca (în perioada 31 august - 7 septembrie 2017), Helsinki (Finlanda), Tel Aviv (Israel) și Istanbul (Turcia). Conform anunțului FIBA, tragera la sorți a componenței grupelor Eurobasket 2017 va avea loc în 22 noiembrie, la Istanbul, în urne urmând să fie prezente numele a 24 de țări. FIBA le-a propus țărilor care organizează turneul final Eurobasket să-și aleagă câte un partener. Ținând cont de acest aspect, Israel și Finlanda au anunțat, deja, că vor fi parteneri cu Lituania și, respectiv, cu Islanda, iar România a anunțat oficial că are ca partener Ungaria.

Președintele Federației Române de Baschet, Horia Păun: „Alegerea făcută de Federația Română de Baschet este una firească, ținând cont de relațiile existente între cele două foruri baschetbalistice, cât și de faptul că împreună au organizat în condiții deosebite Eurobasket Women 2015. Mai mult, am dezvoltat de mai mulți ani relații foarte bune de colaborare, la nivelul juniorilor. De aceea, sunt convins că putem scrie o pagină de succes și în cea mai importantă competiție baschetbalistică din Europa. Toate proiectele pe care le-am făcut împreună până în prezent, au adus beneficii ambelor părți, am avut de învățat unii de la alții, am avut de câștigat și sunt convins că nu există un moment mai bun ca FIBA Eurobasket 2017, pentru a ne dezvolta și mai mult relațiile. Suntem încântați și pentru că România revine în Eurobasket după 30 de ani.”

Hocheist brașovean în campionatul Canadei

Plecăt în această toamnă în Canada, hocheistul brașovean Andrei Vasile are parte de multe aprecieri peste Ocean, acolo unde s-a stabilit și joacă. Andrei este component al echipei Toronto Predators, care evoluează în „Greater Metro Hockey League”. Echipa joacă pe fosta arenă a celebrei formații Toronto Maple Leafs, din NHL. Andrei Vasile (17 ani), este unul din cei mai valoroși tineri hocheiști pe care i-a dat Brașovul. A debutat la doar 16 ani în Liga Națională de Hochei, în echipa Corona Brașov Wolves, reușind să marcheze! De asemenea, a jucat și în Liga Mol. A fost de multe ori selecționat în echipele naționale, la diferite categorii de vârstă. Este un sportiv inteligent, un atacant de rasă, cu simțul porții și al golului! Acum, se bucură din nou de goluri, pentru că, după cum ne-a spus, a marcat deja cinci: „La început mi-a fost greu, până m-am adaptat, însă acum sunt bine. Toată lumea mă apreciază pentru calitățile mele, am colegi buni, alături de care mă simt bine și de la care învăț multe lucruri. Am până acum peste zece goluri marcate și trei pase de gol. Pe de-o parte mă bucur că am ajuns aici, pentru că joc și este un nivel ridicat al hocheiului, dar, pe de altă parte, sunt departe de casă.”

Andrei Vasile a fost convocat la echipa națională a României, însă nu se știe deocamdată dacă va putea onora această chemare. Motivul este simplu: federația de specialitate ar trebui să-i plătească biletul de avion, iar acest lucru nu se știe dacă se va întâmpla. În aceste zile se poartă discuții între federație și părinții jucătorului, pentru ca Andrei Vasile să poată veni în România!

Arșii cu arșii, viii cu viii...

► Destinul m-a pus în legătură cu Ion într-un mod brutal, însă sigur nu într-atât de brutal precum l-au mistuit flăcările pe viitorul meu pacient. Într-un adânc de noapte de final de septembrie am fost trezit de operatorul de serviciu de la Centrul Operațional pentru Situații de Urgență, care, excedat de refuzurile repetate ale spitalelor bucureștene privitoare la preluarea unui pacient ars grav, a încercat „plasarea” lui la Brașov, unde se știa de către reprezentanții de top ai Ministerului Sănătății că există disponibilitatea, condițiile și priceperea pentru tratamentul unor asemenea catastrofe biologice

Destinul m-a pus în legătură cu Ion într-un mod brutal, însă sigur nu într-atât de brutal precum l-au mistuit flăcările pe viitorul meu pacient. Într-un adânc de noapte de final de septembrie am fost trezit de operatorul de serviciu de la Centrul Operațional pentru Situații de Urgență, care, excedat de refuzurile repetate ale spitalelor bucureștene privitoare la preluarea unui pacient ars grav, a încercat „plasarea” lui la Brașov, unde se știa de către reprezentanții de top ai Ministerului Sănătății că există disponibilitatea, condițiile și priceperea pentru tratamentul unor asemenea catastrofe biologice. Au trecut de atunci, de la acceptarea lui în secția clinică de chirurgie plastică, peste 50 de zile de luptă cu același destin care ni l-a adus pe Ion în grijă și, ceea ce părea aproape imposibil, salvarea lui Ion este aproape sigură. Că a fost greu sau cât de greu a fost, nu este momentul să mai discutăm. Ceea ce mă conștănează însă la acest moment este faptul că acum, înainte cu circa două săptămâni de momentul în care omul ăsta ar trebui să părăsească spitalul și să meargă acasă, el devine subiectul unei situații kafkiene. Ion nu poate să meargă acasă! De ce? Pentru că Ion NU ARE „ACASĂ”!

Ion nu are decât un act de identitate care, din păcate pentru el, nu-i conferă decât apartenența legală

la comunitatea în care s-a născut (Iedera de Jos a Dâmboviței). Adresa de domiciliu înscrisă în Cartea de Identitate a lui Ion este însă doar un avatar, pentru că din acel loc nu a mai rămas nimic. Coliba încropită de părinți la marginea satului, în care a crescut și copilărit Ion, este de mult pustie de vremuri. Nici nu ar fi fost greu să se întâmple altfel, atâta timp cât, începând cu perioada adolescenței lui Ion (care azi are 53 de ani împliniți), absențele de acasă ale părinților, plecați fiecare „în treaba lui” (după cum „ii tăia mîntea”), au fost nu numai repetate, dar și mult prea îndelungate. Lui Ion nu i-a mai rămas, de la o vârstă, decât să considere că ăsta e modelul și a făcut și el la fel în ultimii 10 ani. Nu putem spune că Ion este lipsit de deoate. Pe lângă identitatea certificată legal, Ion mai are câte ceva: neștiința de carte, neștiința vreunei meserii și neștiința de a-și cheltui banii (și ăia puțini și din greu câștigați, cu ziua) mai curând pe mâncare și haine decât pe băutură și țigări. În rest îi lipsește aproape totul ca să se poată considera un „amărât pur-sânge”. Nu știu cât de corect este când spun „aproape totul”, atâta timp cât, în urmă cu un an, cu puțin timp înainte de a muri, tatăl lui Ion a vândut și bucată de pământ a bătăturii casei, văduvind și nevasta și pe cei doi copii (Ion și sora lui vitregă) de

tot ce le mai rămăsese din trecutul lor comun. Poate chiar în această lipsă de înrădăcinare își are izvorul neputința lui Ion de a se feri de aburii alcoolului și de jarul de la capătul dinspre lume al țigării, care l-au transformat în „fericitul câștigător” al unui sejur prelungit în „Capitala verde a României”, beneficiind și de transport gratuit inclus în cea mai performantă variantă de ambulanță SMURD pe traseul Târgoviște-Brașov.

Dacă în destinul lui Ion a fost cuprinsă și trecerea, mult chinuitoare, întâi prin foc și apoi prin bisturiu, doar ca „răsplată a păcatelor” antecesorilor lui, ei bine, atunci s-ar putea zice că acestea au fost plătite cu vârf și îndesat. Bun-bun, dar acum, după ce omul și-a plătit datoria karmică, cum rămâne cu răspunsul la întrebarea „Și acum, încotro?”, pe care eu sunt obligat să mi-o pun în locul pacientului meu? Unii dintre voi, care vor avea senzația unui „deja entendu” în fața acestei întrebări, nici nu se vor înșela prea mult, pentru că ea a mai fost adresată destinului personal de un alt Ion (Moromete al bătrân), ca replică fabuloasă cu care se și încheie filmul care a avut premiera în 1989.

„Și acum, încotro?”, deci!

Dacă răspunsul este simplu de găsit pentru un cetățean normal integrat în societate (acasă, unde

i se va asigura protecția familială reprezentată de un pat, de o toaletă, de o alimentație specifică, de un sprijin psihologic minimal, de transport la controalele periodice, de terapie de recuperare și încă altele), pentru Ion, care nu are nimic din toate acestea, răspunsul devine aparent imposibil. Unde și, mai ales, să pot eu, medicul, externa un pacient care NU ARE NIMIC? Nici măcar hainele de pe el! Cum să reintrez în societate un cetățean care, neasigurat fiind de peste 10 ani (când a încasat ultimul ajutor social de la primăria din Iedera), în secunda imediat ulterioară ieșirii din spital nu mai are niciun drept de urmărire medicală decât contra-cost? Și asta pentru că acoperirea îngrijirii lui ca urgență s-a încheiat. Ion se va găsi în acel moment al externării, care pentru majoritatea pacienților este unul de bucurie și de eliberare psihologică, în situația echivalentă a copiilor orfani care trebuie să părăsească Centrele de plasament fără a le fi fost asigurat un loc de ședere sau chiar un loc de muncă.

Am vorbit despre această situație cu multă lume în ultimele zile. Iar concluziile sunt terifiante. Mama lui Ion nu posedă nicio locuință și are o existență aproape de a fi considerată nomadă, având-o alături și pe sora lui vitregă, marcată de grave dizabilități. Familia G.G.,

care îl găzduia și îl întreținea pe Ion în Slobozia Moară de Dâmbovița în schimbul unor munci din gospodărie nu mai este dispusă să îl reprimască a nu știu câta oară doar pe baza unor promisiuni întotdeauna încălcate. Primarul din Slobozia Moară, Răzvan Bucur, nu are atribuții (și nici obligații) instituționale față de un cetățean aparținând unei alte localități. Asistenții sociali din Iedera nu întrevăd o rezolvare care să survină în timp util de la DGASPC Dâmbovița, ținând cont de multitudinea de cazuri la limită din zonă. Iar într-un centru medico-social e imposibil să aibă acces cineva fără venituri, atâta timp cât au devenit practic, peste tot în țară, aproape private. Așa că, se pare că nu există nicio soluție pe palierul protecției sociale. Iar pe afară bate vânt de iarnă...

Unii ar spune că asta e situația: arșii cu arșii, viii cu viii!

Mie însă mi-e greu să accept că sunt nevoit, în aceste condiții, să suport sentimentul de adâncă durere generat de faptul că sunt responsabil de un fapt paradoxal: l-om fi salvat noi de la moarte pe Ion, dar se pare că l-am condamnat la viață!

Îmi cer de pe acum iertare pentru asta, Ioane!

Și o fac chiar dacă am găsit o soluție care să te scoată în primăvară...

Dr. Dan GRIGORESCU

Democrație și UE pe stomacul gol

► Ante Scriptum: se tot vorbește pe la tot felul de evenimente și comemorări despre jertfele Armatei Române din cele două războaie mondiale. Cred că dacă am fi fost mai chibzuiți și am fi înțeles că Armata trebuie finanțată și dotată, am fi vorbit mai mult despre victoriile acesteia cu mai puține jertfe ale soldaților

Am citit un articol care afirma că România este înconjurată de țări partenere ale Rusiei, mai ales prin prisma

ultimelor alegeri din Bulgaria și Republica Moldova, unde înțeleg că au câștigat candidații socialiștilor. Bineînțeles că urmau lamentările uzuale și acuzațiile la adresa praterii de la Moscova, bănuindu-se că a sprijinit financiar campaniile câștigătorilor.

Lăsând la o parte ridicolul articolelor de acest gen și faptul că provin de la pagini web cel puțin dubioase, am remarcat și printre cunoscuții mei această psihoză a invadării României de către Rusia. În plus, dacă deschid televizorul pe canalele de știri, se dezbate aceeași temă. Apoi apar tot felul de analiști care dezbate și compară armele Rusiei cu cele ale NATO și se întreabă dacă va interveni alianța în cazul unui atac al rușilor asupra României. Plus celebrele treceri

în revistă ale efectivelor armatei române...

În primul rând, mă distrează când văd cum comentatorii de serviciu de la televiziuni pot vorbi despre un război al României cu Rusia. După părerea mea, poate exista doar o anexare a României de către Rusia, nicidecum un război, asta în cazul în care noi am fi inteligenți...

În al doilea rând, Rusia nu este interesată nicidecum de România, noi suntem cei care ne tot propunem ca adversari ai lor, dar este ca și cum un șoarece ar declara război unui elefant, am fi zdrobiți imediat.

În al treilea rând, Rusia nu dorește un război cu NATO, acest lucru ar duce în primul rând la distrugerea Rusiei, e greu să

distrugi toate țările care fac parte din NATO, prea multe fronturi. În plus, războaiele din ziua de azi nu se mai poartă pe câmpul de luptă cu arma în mână, ci în alte locații gen bursele de mărfuri sau în mediul online.

Și în ultimul rând și cred că cel mai important lucru în care eu îl cred, pentru ascensiunea Rusiei în detrimentul Uniunii Europene trebuie să le mulțumim politicienilor de la Bruxelles și guvernelor de forță din interiorul UE, Germania și Franța. Acestea ne-au dovedit că sunt foarte interesate de statele din estul Europei doar atunci când trebuie să colecteze contribuțiile la bugetele comunitare, nu și atunci când trebuie să aloce fonduri pentru țările respective. Când vine vorba

de muncă și de afaceri, europenii din vest ne văd doar ca pe o piață de desfacere, nicidecum ca o alternativă viabilă pe piața muncii, preferând importul de emigranți arabi.

În rest, vesticii ne impun norme, ne dau lecții de democrație și justiție și în acest răstimp blochează investițiile din estul Europei și ne vând produse mizerabile la prețuri mărite. Mută profiturile obținute din țările estice în paradisuri fiscale și dau salarii de mizerie lucrătorilor locali.

Rusia face un joc simplu, dar eficient. Cine este cu ei beneficiază de prețuri reduse la gaze, cine nu, plătește mai mult. Astfel ajunge Putin să fie preferat de țări din Europa de est, în fața unor politicieni ai UE care promit dar nu livrează.

Sorin BĂSCĂ

Apocalipsa politicianismului

► Știind faptul că nimeni nu e profet în țara lui, dar și că nu e pentru cine se pregătește, ci pentru cine se nimerește, și în plus văzând fețele de politicieni care se lungesc prin mass-media de când Trump a fost ales președinte, o să încerc, cu satisfacția de rigoare, să conturez o previziune pentru următorii ani

Sunt convins că politica și politicianismul au intrat într-un soi de apocalipsă la nivel mondial, și sistemul și așa disfuncțional își trăiește ultimele clipe. Și nu de ieri de azi, ci de la o întâmplare un pic mai ciudată care nu a fost intens mediatizată pentru că dădea idei unora și altora. Dacă sistemul birocratic care conduce în țările civilizate, ne-a ascuns anumite lucruri ani la rând într-un mod eficient, și ne-a manipulat până acum când nu le mai ține, nefiind în stare să cenzureze eficient rețelele de socializare, se pare că acum a început să dea rateuri puternice la vocea străzii, care reprezintă adevărata democrație. Întâmplarea ciudată care după părerea mea a declanșat apocalipsa politicianismului, a fost „Revoluția fără arme” sau „Revoluția pașnică” din Islanda, începută în 2008, când băncile cele mai importante au fost naționalizate, guvernul corupt împreună cu bancherii au ajuns să fie judecați și condamnați, iar Constituția a fost schimbată. Nimeni, niciodată în acest timp nu a avut nici cel mai mic interes să informeze opinia publică. Și asta datorită faptului că cetățeanul este amețit și orbit de sistem, sistem ce are toate pârghiile necesare să facă acest lucru. Are mass-media, are serviciile secrete, are un întreg aparat birocratic care poate suprima foarte ușor libertatea cetățeanului fără a fi penalizat dacă greșește.

Mai mult ca niciodată, datorită internetului, și a siteurilor

de socializare, constat că la nivel social, cetățeanul este apăsător de sistem peste tot în lume, iar în ultimii ani, de la decizia democratică a votului, s-a ajuns la penalizarea directă a sistemului prin proteste de stradă. Și asta într-un ritm foarte rapid. Exemplele sunt multe, și sunt peste tot. Iar aceasta poate fi denumită drept eșecul sistemului de stat în a deservi nevoile reale ale cetățeanului. Iar eșecul sistemului îl face să fie un cetățean nemulțumit și extrem de reactiv.

Acum vine și cireașa de pe tort. Statele Unite ale Americi, statul părinte al democrației moderne, jandarmul planetar, a ales în funcția de președinte un om care s-a declarat anti-sistem. Cu discursul lui populist, sexist și xenofob a reușit să răstoarne barca cu politicieni de la Washington direct în Potomac, barca cu acei indivizi care vorbesc foarte argumentat despre economie, politică și societate, și care au un statut de invidiat, dar care nu sunt în stare să facă profitabilă o tarabă din piață cu legume. Și care de cele mai multe ori sunt ruși de realitatea străzii, de nevoile concrete ale cetățeanului. Imediat după alegeri, mi-am dat seama că s-a întâmplat ceva bun pentru noi, pentru cetățenii obișnuiți. Mi-am dat seama pentru că celor de la Washington, Bruxelles, Paris, Berlin, București, efectiv „le-au căzut fețele”, dându-și seama că joaca de-a prosteala s-a terminat, iar planul lor de a se menține la putere a devenit nefezabil. America a dat

tonul. Urmează Europa îngropată în birocrație și încercată chiar acum de Brexit. Triumful lui Donald Trump este de fapt triumful cetățeanului neavenit de pe stradă, care a simțit mesajul acestuia mai aproape de nivelul lui de înțelegere, în lupta lui absurdă cu sistemul care se presupune că ar trebui să aibă grijă de el. Istoria modernă a luat o întorsătură interesantă. Spre o eră unde a fi politician nu mai înseamnă mai nimic, unde managementul de calitate,

planificarea – raportarea, resursa umană și marketingul real vor face legea. Spre o eră care a început simplu, printr-un protest antisistem la Reykjavik în Islanda care într-adevăr a schimbat ceva. Acolo a început apocalipsa politicianismului! Și nu o să-i mai vedem cât de curând la televizor certându-se pentru ca mai apoi să se puce în spatele camerelor de luat vederi și să-și împartă bogățiile noastre ale tuturor și zonele de influență. A venit vremea

adevărului spus cu voce tare, răspicat, a bunului simț și a apelului la acțiune. Sistemele se vor metamorfoza sau vor colapsa. Într-un final vor lucra asiduu pentru cetățean, pentru că, nu-i așa, în centrul tuturor acțiunilor umane se află omul, și statele suverane sunt construite pentru și în jurul cetățeanului. Cine știe, poate asta este de fapt momentul elevării conștiinței planetare care era anunțat odată cu anul 2012.

Și dacă sistemul se încăpățânează să rămână așa cum e, probabil vor fi proteste. Și dacă nu cedează nici atunci, vor fi proteste violente, radicalizări, războaie civile. Asta posibil va reuși să mențină sistemul în picioare, dar nu mai mult de încă o generație. Și nu e de dorit. Pentru că oamenii vor să trăiască mult, bine și în fericire. Vor adevăr și dreptate socială, valoare pentru banii plătiți ca impozite.

Ar fi bine ca cei care conduc partidele politice în România să ia aminte la ceea ce s-a întâmplat. Pentru că vor, nu vor, se vor duce, vor expira. Schimbarea sistemului este iminentă, și deși știau aceasta, acum li s-a confirmat. Vor fi nevoiți să lase locurile adevăraților profesioniști, care au demonstrat ceva în viața reală, cu simțurile ascuțite în mediul privat, iar ei să mergă să-și vadă de profesiile lor. Pentru că a trecut vremea propagandei deșănțate, manipulative și fără fond a politicianismului, e vremea planurilor asumate și puse în concret în slujba cetățeanului. Gata cu dătorii din gură și plimbătorii de hârtii pe bani publici, e momentul eficientizării și a gândirii strategice. Politicile sociale ce vor urma o vor impune, relitatea imediat următoare va cere impetuos asta.

Să stăm cu ochii pe America. Tonul a fost dat. Iar tonul face „muzica”. „Muzica” coloanei sonore a apocalipsei politicianismului.

Dan VĂJU

Ce-aveți mă, nu vă mai place democrația?

► Deși detest demersurile făcute de Coaliția pentru Familie și imperiul răului din spate, adică BOR, ăia susțin că au strâns 3 milioane de semnături ca să nu lase gheii să se însoare (ceea ce e o minciună, dar asta e altă poveste). Și, dacă ne place democrația, trebuie să-i luăm și pe ăia în serios, procedural, și să le dăm referendumul

chiar dacă urăsc oamenii și viața, încă sunt cetățeni și au și ei dreptul lor. Iar dacă ne pretindem stat democratic, trebuie să-i lăsăm să se facă de răs în public.

Asta dacă se fac de răs.

Un pic de duș rece pe tema asta nu strică. Serios, în timp ce noi ne dăm în cap unul la altul, și-o strângem de USR pe Clotilde că a propus un proces democratic, în umbră se construiește un imperiu al răului. O majoritate bolnavă, frustrată ce dorește să preia, din nou, puterea în țara asta. Creștinii ăștia militanți, mânați în luptă de religia ce ne-a ținut în urma restului Europei cu cel puțin o sută de ani (serios, nu i se pare nimănui dubios că ortodocșii sunt cei mai săraci albi de pe planetă, campioni fiind rușii

care imediat ajung o țară arabă, vând doar petrol și gaze?) se regroupează și vor să distruge, din nou, această țară. Ca-n vremurile bune când patriarhul Miron Costin își băga nasul în treburile țării și aveam fascism, asasinat și am sfârșit prin a omori câteva milioane de oameni.

Nu mai dați exemplele cu creștinismul care a sprijinit știința, ăla nu-i creștinismul ăsta. Sfinții părinți ortodocși au tipărit carte bisericească nu observații astronomice.

Iar referendumul ăsta pentru dreptul gheilor este necesar nu atât pentru drepturile lor. Ci pentru a vedea dacă putem să le dăm peste bot retrograzilor, dacă există șansă pentru țara asta, dacă vrem să evoluăm. Dacă reușim să

arătăm că nu vrem ca țara asta să revină în perioada fanarioată, în obscurantism și în mizerie mai mare decât acum.

Nu uitați, nu putem să ne lăsăm în mâinile Domnului, el nu se ocupă de chestiile mici. Dacă ar crede atâta popor în omnipotența domnului ar trece toți ortodocșii pe roșu și am rezolva rapid problema. Întâmplător, două tone de fier sunt mai puternice decât dragostea lui Dumnezeu față de cei care se roagă zilnic la el să moară ceilalți.

PS. Gândiți-vă că și PSD-ul se ferește de ideea de a asocia parlamentarele cu referendumul ăsta. Deci miros ei ceva că e rost de eșec glorios.

Ovidiu EFTIMIE

“

Iar referendumul ăsta pentru dreptul gheilor este necesar nu atât pentru drepturile lor. Ci pentru a vedea dacă putem să le dăm peste bot retrograzilor, dacă există șansă pentru țara asta, dacă vrem să evoluăm. Dacă reușim să arătăm că nu vrem ca țara asta să revină în perioada fanarioată, în obscurantism și în mizerie mai mare decât acum.

Sigur, sunt tâmpiți și demersul lor izvorăște din ura de aproape, ura îi unește. Dar,

Scripcaru și 15 noiembrie 1987

► În 15 noiembrie 2016 brașovenii au aniversat 29 de ani de la revolta anticeaușistă din 1987, revoltă care a reprezentat prima etapă a revoluției anticomuniste din 1989

În celelele zone ale României s-a pomenit, pe scurt, evenimentul iar manualele de istorie, așa ciuntite cum sunt, amintesc aceste fapte de eroism în treacăt, la fel cum este evocat și eroul martir Liviu Babeș, adevăratul Jan Palach al României și care nu are încă monumentul pe care-l merită.

Cărțile de istorie care tratează revolta din 1987 nu au darul de a explica evenimentul care a avut și are mai are rezonanță internațională decât națională.

Trecând peste motivele de ordin personal, adică peste dorința și puțința opresorilor de a escamota importanța luptei muncitorilor brașoveni, context în care nu trebuie să-i uităm pe aleșii deputați județeni, după metoda comunistă, de la 15 Noiembrie 1987, ca de exemplu eternul Bran Vasile, fost multiplu deputat și lider PD iar actualmente, culmea ironiei, președinte PNTCD, filiala Brașov, un motiv determinant pentru necunoașterea importanței revoltei brașovene o constituie lipsa documentelor din arhive, ceea ce subliniază atât istoricii cât și eroii, încă în viață.

Această lipsă se poate suplini cu ceea ce se numește istoria orală, adică mărturiile participanților activi la revoltă din ambele tabere,

cât și ale participanților pasivi, adică mii de brașoveni care doar au privit și nu s-au implicat.

O inițiativă în acest sens ar fi putut avea primarul Scripcaru care cunoaște sigur o serie de amănunte întrucât, elev fiind în clasa a XI-a la liceu, a aflat mai mult sau mai puțin direct unele amănunte din ancheta desfășurată la școală unde un coleg de-al său a fost participant activ la revoltă sau de la un subaltern actual.

Cred în capacitatea lui de a face astfel de demersuri întrucât, de-a lungul anilor de liceu și după, a dovedit înțelegere mult peste medie pentru problematica istoriei, interes care l-a transmis și urmașei sale biologice.

Concret, prin demersul său ar fi putut lămurii câteva aspecte care nu apar în cărțile dedicate zilei de 15 Noiembrie 1987, din care amintesc sumar:

1. Unde și cine păstrează ordinele transmise prin stație în timpul manifestației, auzite din mașina Securității parcată pe strada Postăvarului, atunci str. Politehnicii: „Nu folosiți armamentul, Repetăm, nu folosiți armamentul“.

2. Cine a ordonat folosirea gazei lacrimogene pentru dispersarea

participanților pasivi la revoltă, împinși de scutieri până în Livada Poștei și unde sunt filmele făcute cu acea ocazie?

3. Cine este bărbosul cu aparat foto profesionist care a fotografiat din Livada Poștei manevrele de mai sus și a dispărut urgent la apropierea scutierilor?

4. Care este analiza coletului aflat pe o bancă de lângă Casa Armatei, cu inscripția „Nu atinge. Explodează“ și aruncat în aer de specialiști în uniformă?

5. Unde este dosarul întocmit de „însoțitorii“ mașinii ambasadorului american (cu steagul arborat) care a parcurs străzile centrale ale Brașovului „la pas“ la câteva zile

după 15 Noiembrie?

6. Unde sunt filmele făcute celor două autocare sovietice care, venind din Poiană, au urmărit un timp zborul cașcavalului și a tabloului lui Ceaușescu din actuala clădire a Prefecturii?

7. Cine a ordonat și înfăptuit anchetarea barbară a celor arestați și unde sunt fotografiile care au fost prezentate acestora în timpul anchetei?

8. Cine a ordonat ca sub tribuna unde a fost procesul public al celor 61 să fie securiști înarmați și cine au fost aceștia?

9. Cine a pictat inscripțiile pe fostul Comitet Județean PCR: „DREPTATE, LIBERTATE,

VÎNZĂTORI DE ȚARĂ, JOS“.

Unde sunt fotografiile făcute?

10. Unde sunt rapoartele sistemului informativ al Securității? În fine, toți cei care au studiat cât de puțin istoria serviciilor represive știu că totul se face conform unui plan de măsuri, întocmit, semnat și aprobat. Unde este acesta?

Acestea sunt doar câteva întrebări naive ale unor cetățeni nespecialiști.

Domnule primar, preluați ștafeta! Încă aveți timp să rămâneți în istoria Brașovului printr-o inițiativă memorabilă, demnă de cartea istoriei pe care, pe vremuri, o iubeați.

Arnold UNGAR,
fost profesor de istorie

Găinăria ca mod de viață în Primăria Brașov

► Scriam în numărul trecut că m-am săturat să scriu despre hoții din administrația publică locală. Da, m-am săturat. Dar vreau să revin și să-mi cer scuze. Îmi cer scuze primarului Scripcaru, fostului secretar Nicolae „Noni“ Paraschiv, proaspăt demisionar. Îmi cer scuze că i-am etichetat ca hoți. Am greșit. Ei nu sunt hoți, ei sunt niște bieți găinari.

Niște găinari de duzină care s-au mulțumit cu aburii puterii. Scripcaru, un găinar mai viclan ca o vulpe turbată, hămesită, care a trăit până acum cu foamea aia moștenită de când plimba urzicile din lighean în ibric, dar care a reușit să se facă util. De ce spun că este un găinar? Păi ce este dacă el se bucură la o mașinuță plătită din banii publici? La un șpriț turnat cu boltă în pahar de cei care au nevoie de un contract? Săptămâna aceasta a fost trimis în judecată, a treia judecată, tot pentru o găinărie. Adică pentru o pomană cum nici la biserică nu se

dă, că e rușine, e prea puțin. Este la al treilea dosar și toate trei sunt despre mizilicuri, despre găinăriile făcute. Asta arată ce foame are primarul, ce nevoie de recunoaștere. Am întâlnit în viața mea oameni plecați „de jos“, oameni care după ce au reușit nu au devenit ce a devenit găinarul șef al Brașovului. Unul dintre acești oameni mi-a spus că odată cu venirea părinților lui din Moldova la Brașov a avut o mare șansă, șansa educației și a dezvoltării. Un om care a reușit și care mi-a spus: Nu ne-am lăsat opincile la bariera orașului. La început nu am

înțeles care era treaba cu opincile. Apoi mi-am dat seama că omul vorbea despre opincile alea pentru că erau ceva ce arătau originea lui: moldovean de la țară, om muncitor și onest, care niciodată nu a făcut compromisuri, care nu și-a trădat originile și căruia nu i-a fost rușine cu numele lui. Și da, tot Gheorghe se numește, ca atunci când a venit la Brașov! Bravo Gheorghe, rușine „George“!

Acum să ne întoarcem la George al nostru. Cum spuneam, este la al treilea „mandat“ dat de justiție. A treia trimitere în

judecată și toate trei pentru găinării, pentru atitudine fomistă. Și ca să fie tabloul complet, pe lângă el a fost trimis în judecată și secretarul Primăriei, doveditul securist torționar Paraschiv. Asta este cel care s-a ocupat de legalitatea actelor emise de primar. Unii spun că securistul era la dispoziția lui Scripcaru. Greșit. Omul a fost plantat acolo doar pentru a se asigura că Gică al nostru face ce trebuie. Acum, Noni securistul și-a dat demisia în timp ce noi așteptăm decizia finală a instanței care va spune că este un securist torționar, fost lucrător de poliție politică, specialist în ruperi de degete și frângeri de visuri despre libertate. Această decizie a instanței este mai mult o măsură reparatorie, morală. Eu pun întrebarea: dacă a mințit și Scripcaru l-a susținut, înseamnă că toate deciziile semnate de maiorul torționar au fost ilegale. La fel de ilegale au fost și sumele de bani încasate de maior. Care sume trebuie recuperate deoarece au fost încasate ilegal, prin minciună și fraudă. Nu este greu de recuperat aceste sume, chiar dacă cei doi găinari nu preau au nimic în afară de datorii. Este simplu, trebuie

să luăm urma banilor, să mergem până acolo unde i-au ascuns. Și asta facem noi, căutăm banii, care deși sunt făcuți din găinării s-au strâns mulți. Iar prejudiciul, furtul, ciordeala, toate pot fi recuperate. Și puse la locul lor, acolo, la bugetul furat. Iar sumele nu sunt mici. Noi le estimăm la peste 400 milioane de euro. În numerar. Apropo, giratoriile vă dau apă caldă și căldură în apartamente? Nu? No, dați ture în giratorii și ardeți panseluțe, vă veți încălzi!

Alexandru PETRESCU

Eu pun întrebarea: dacă a mințit și Scripcaru l-a susținut pe Paraschiv, înseamnă că toate deciziile semnate de maiorul torționar au fost ilegale. La fel de ilegale au fost și sumele de bani încasate de maior. Care sume trebuie recuperate deoarece au fost încasate ilegal, prin minciună și fraudă.

Votul și analfabetismul civic

► Se spune că democrația este încrederea nefondată în înțelepciunea colectivă a prostiei individuale. Pare o sentință dură dar este o realitate cu care se confruntă toate „democrațiile”, consolidate sau în curs de „implementare”, mai mult sau mai puțin. La noi, în mod sigur, chiar istoric privind, mai mult... De ce? Pentru că, pe lângă toate celelalte, ținând de educație, învățămînt, morală etc. analfabetismul civic atinge cote incredibile

Si nu numai în „cealaltă Românie”, a celor ridicuși cu întrebări de genul „Ce ați zice de un pod între România și SUA?” „Buuun, buuun!”, răspund subiecții cu „căciulili” și „basmalili” pe frunte – ci și în aceea unde politicienii, cei care au dubii în legătură cu „pericolul” prezentat de hidrogenul din apă, habar nu au de doctrine – pentru ei stînga – dreapta e ca la fotbalistii pentru care stînga – dreapta nu contează, tot una – nu au citit niciodată Constituția, pe care o calcă în picioare la vot, nu au pus mîna pe nicio care care ar fi putut să-i „lumineze” cît de cît. Adăugînd, scurt, aici nu mai e nimic de comentat, că nici școala, nici biserica, nici multe organizații, așa zise guvernamentale, îngrășate cu bani de la guvern și mai ales din străinătate, ca să nu mai punem familia, în proporție covârșitoare suferind de acest analfabetism civic, de la care nu prea ai la ce să te aștepti. Și atunci, te întrebi, de ce se tot plîng românii că de fiecare dată aleg greșit? Chemați, din patru în patru ani să-și

aleagă reprezentanții în parlament și din cinci în cinci ani președintele, ei fie nu se deranjează să voteze, fie o fac emoțional, pe fondul unei încrîncenări fără „obiect” – de unde dacă nici candidații nu cunosc așa zisele „programe”? – sau stimulați de ceea ce s-a „băgat”, de la făină, zahăr, ulei, pixuri, tricouri, pui congelati etc. Pînă la „mălai”, adică, de obicei, suta aia amărită dată pentru a merge la vreun miting sau pentru a vota, nu are importanță ce și pe cine. Cum bine spunea Pitagora... „...dă boabe poporului bou.” Desigur, trebuie adăugate și procentele care se fură, însă și în acest caz o cultură civică temeinică ar putea genera reacții ferme. La un electorat, pasiv, obosit, plictisit, neinformați, lipsit de inițiativă, „vegetal” sau „voios” fără motiv..., o acțiune bine coordonată pentru impunerea adevărului este imposibilă. În schimb, se înregistrează diverse „excese”, mergînd de la „tradiționalul huoooo” pînă la oarece încăierări, cu forțele de ordine sau între participanți, admirabil puse în

operă de cei care manipulează pentru a demonstra că există, totuși, democrație sau – prin arestări vremelnice, amenzi anulate – pentru a băga frica în cei tentați să lupte „pe bune”.

A fost întotdeauna la fel? Iată ce scria, în Jurnalul său, Grigore Gafencu, despre alegerile pe care le considera „o revoluție a uniformelor militare și administrative, o revoluție a statului împotriva cetățeanului civil”: „A fost o urgie absurdă și barbară, dezlănțuită de sus în jos peste o populație pașnică și liniștită. S-au arestat delegații și candidații, s-au furat urnele și cărțile de alegători, s-au bătut, mai ales, s-au schingiuit și snotit sub loviturile de ciomege sute și mii de alegători.

Îngrozită, populația se ascundea în pădure.” Asta pe modelul ostașilor domnilor plătitori de peșceșuri la Stambul care se piteau și ei prin păduri de se plictiseau turcii căutîndu-i și plecau la ale lor. Deci, românii au stat mereu „liniștiți la locurile lor”, cum îi îndemna cu decenii mai tîrziu „conducătorul” doar că atunci „alții” au organizat „lambada” numită revoluție, care, din nefericire, s-a soldat și cu victime. În analfabetismul civic specific maselor nici nu prea știau pentru ce fuseseră scoși în stradă. Comunism cu față umană, perestroikă, invazie a ungarilor...? Pînă la urmă li s-a spus că a venit democrația. Cu alegeri libere! Chiar așa?

Heinrich Boell, om de stînga,

ca mulți intelectuali, în diverse vremuri – numai la noi e moda cu ești liberal, neoliberal, ești pe dreapta, ești „atestat” ca intelectual – afirma că „O democrație în care Parlamentul este în majoritate de partea noastră este de preferat unei dictaturi”. Corect politic, pare și logic, însă la românii, oricum o dai la vot, parlamentul se situează de partea LOR și nu de cea a „boborului”. Care, este drept, nici nu prea știe CE și cu CINE votează. Cei de la butoane, cunoscînd bine principiul „Dă sistemul pe mîna gloatei și îl vei distruge”, se folosesc de analfabetismul civic ca de o armă. Una extrem de eficientă. Pentru orice PUTERE...

Eduard HUIDAN

Primum la Redacție

Bună ziua. Ma numesc Dumbravă Marcela-Delia, din Brașov și întîmplător mi-a picat în mîna un număr, 34 din revista d-voastră și am admirat curajul pe care îl aveți, de a spune lucrurilor pe nume într-o lume coruptă și murdară în care trăim. Sunt profesor de geografie, gradul didactic I, iar din 2014, pensionar parțial anticipat, cînd stresul, dar mai ales atacurile repetate din partea conducerii liceului, pentru că am avut curajul să-l înfrunt pe director, m-au făcut să nu-mi mai pot continua activitatea. Oricum, mizeria, corupția și haosul din sistem, mă făcuseră să-mi fie rușine că sunt profesor. Programe încărcate, manuale alternative, care mai de care prost concepute, elevi ajunși în clasele terminale (pregăteam elevii din ultimul

an pentru bacalaureat) agramați, nemotivați, tupești, dar cu mașini bengoase piloși și aroganți, suficiente motive, ca să ți se facă lehamite. Cu siguranță, asta se urmărește, să scoată proști pe bandă, pentru că proștii sunt ușor de manipulați. Ca profesor de geografie, sunt conștientă de prăduiala din țară după 1990, cînd în ultimii ani la catedră, economia României, nu mai exista. Unde sunt resursele de sol și subsol, sistemele de irigații, pe care îți era greu să le ții minte și multe altele, să știi de toate avantajele pe care le-a avut țara, dpdv geografic, pe care alte țări nu le-au avut și să vezi halul în care a ajuns țara și viața celor care nu au știut să fure, e mai mult decât dureros. Am un mare regret: că n-am plecat, să încep o viață nouă în altă parte, să suport bătaia de

joc a unor străini, dar nu a concetățenilor mei, care de 27 de ani tot rod din ciolan și nu se mai satură. După 35,6 ani am o pensie de 518 lei, conform Deciziei 311929/30.09.2014, urmînd ca în 2019, dacă mai apuc să am, 882 lei. Pe 17 iulie 2016, a fost promulgată o nouă lege a pensionarilor anticipate, care reduce mult procentul de penalizare, dar se aplică discriminatoriu, adică noi nu beneficiem. Am trimis petiții, peste petiții. Credeți că le pasă? Am învățat pe brînci, am muncit atîția ani, n-am dat meditații niciodată, pe principiul că învățatul se face la școala. Balzac, avea dreptate cîntea și corectitudinea nu duc nicaieri. Tatăl meu a fost medic veterinar, o profesie considerată bănoasă, dar ei au trăit modest, pentru că tatăl meu avea coloană vertebrelă și

la atacurile răutăcioase ale celor care nu înțelegeau de ce nu știe să facă avere, răspundea: „Cînd pun capul pe pernă, vreau să dorm liniștit”. Așa că cine a muncit și muncește cinstit în țara asta de abia se tărăște. Și mai grea decît sărăcia este umilința. Soțul meu, plecat dintre noi acum 8 ani, un nume în handbalul brașovean, Bebe Vlădescu, a trăit numai pentru handbal. Și la ce bun? El nu mai e, iar alții, miserupiști sunt bine mersi. Totul e un haos, în școli, spitale instituții de orice fel, unde nu ești nimeni, pe șosele, unde aleargă mașinile bengoase ale celor care au muncit din greu și te agresează fie că ești participant la trafic sau și mai rău, dacă ești pieton. Vă întreb, credeți că va mai ieși soarele? Cu respect și admirație, Marcela-Delia DUMBRAVĂ

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24
Telefon: 0268.418.956
Urgențe: Tel: 0740.088.714
E-mail: contact@health-vet.ro

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

Electromotoare

Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

GAZETA
BRASOVULUI

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com
Responsabilitatea juridică
pentru conținutul articolelor
aparține autorilor.
Tipărit la Tipogramm SRL Brașov
tipogramm@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60
Tiraj: 10.000 exemplare

**ÎNDRĂZNEȘTE
SĂ CREZI
ÎN ROMÂNIA!**

Comandat de PSD Brașov. Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL COD UNIC A.E.P 11160007

MUNCEȘTE ARDELENEȘTE

REMUS BORZA
Deputatul tău pentru Brașov

Comandat de ALDE Brașov. Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL CUI ALDE 11160008